

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 7016201330
Dátum vydania rozhodnutia: 13.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016201330.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): BC SERVIS, s.r.o., IČO: 36 576 468, so sídlom Floriánska č. 19, 040 01 Košice, zast.: JUDr. Jaroslavom Čollákom, PhD, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Floriánska č. 19, 040 01 Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6. septembra 2017 č. k. 7S/128/2016-38, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti z 21.04.2017 (č.l. 67) sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06. septembra 2017 č. k. 7S/128/2016-38 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. 104095761/2016 z 13.10.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 8) vydanému v daňovom konaní zamietol.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o nasledovný sťažnostný bod:

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. správny súd nesprávne právne posúdil ust. § 49 ods. 1, 2, 3 a 7, § 51 ods. 1 a 2 v spojení s § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.“).

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací finančný orgán konajúci v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice (ďalej len „správca dane“) č. 103573718/2016 z 21.07.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ - č.l. 12).

Podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku v znení relevantnom na preskúmanú vec odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

4. Prvostupňovým rozhodnutím bol podľa § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku žalobcovi ako platiteľovi dane (viď aj jeho IČ DPH) vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“, resp. „DPH“) za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2015 v tam uvedenej sume.

Podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

Podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní určí rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.

5. Výrubenie dane pri aplikácii ustanovenia § 49 zák. č. 222/2004 Z.z. správca dane odôvodnil tým, že šetrením za zdaňovacie obdobie roku 2015 boli zistené také skutočnosti a vykonané dôkazy, ktoré odôvodňovali potvrdiť výsledok daňovej kontroly uvedený v protokole z daňovej kontroly č. 103141181/2016 z 13.05.2016 (ďalej len „protokol“).

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

6. Nepreukázateľnými majú byť podľa žalovaného (str. 6 a 7 preskúmaného rozhodnutia) plnenia zo zdaniteľných obchodov fakturované (interné č. AVSC/201510001 až č. AVSC/201510026) na vstupe žalobcu:

1) zabezpečenie dodávok rôzneho tovaru a poskytnutie rôznych služieb od niektorých dodávateľov (ďalej len „dodávatelia“) za účelom spoluorganizovania Medzinárodnej šesťdňovej motocyklovej súťaže ISDE Košice 2015 v dňoch 07.-12.09.2015 (ďalej tiež „športové podujatie“) - na základe zmluvy o združení Košická šesťdňová 2015 uzavretej na dobu určitú, za ktorých vykonanie vystavili dodávatelia viacero faktúr v kontrolovanom zdaniteľnom období,

a) správca dane spochybnil súvislosť dodaných a fakturovaných tovarov a služieb pre účely organizovania športového podujatia s činnosťou žalobcu ako daňového subjektu, nakoľko

i) žalobca vykonáva hardwarové a softwarové služby (v zdaniteľnom období pre lekárne) a údržbu budov,

ii) a hoci žalobca bol tiež oprávnený organizovať kultúrne, športové a spoločenské podujatia,

(1) tak žalobca nepredložil ani počas kontroly, ani vo vyrubovacom konaní, ani v odvolacom konaní žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že tovary a služby fakturované od dodávateľov použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ,

a preto ich nemohol použiť na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

7. Na základe dôkazov vykonaných v zmysle § 24 Daňového poriadku a skutkových zistení správcu dane (najmä vyššie zdôraznená absencia dôkazov na podporu tvrdení žalobcu) správca dane dospel k záveru, ktorý si osvojil aj žalovaný, že žalobca nepredložil také dôkazy, ktoré by preukázali, že nákup hore uvedeného tovaru a služieb, ktorý bol uvedený a priznaný v daňovom priznaní za III. štvrtrok

2015, použil na dodávku tovarov a služieb ako platiteľ v zmysle § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z., napríklad na tvrdené organizovanie športového podujatia.

8. V súvislosti s námietkou žalobcu o nedodržaní zásady hodnotenia dôkazov (§ 3 ods. 1 a 3 Daňového poriadku) správcom dane pri právnom posúdení veci bez akceptovania súvislostí zákona o dani z príjmov a zák. č. 222/2004 Z.z. žalovaný uviedol (str. 5 preskúmaného rozhodnutia), že právo platiteľa dane na odpočítanie dane vymedzuje § 49 zák. č. 222/2004 Z.z. tak, že vychádza z kumulatívneho splnenia nasledujúcich podmienok:

- dodávateľovi tovaru alebo služby vznikla daňová povinnosť (odsek 1 citovaného ustanovenia), čo v preskúmanej veci žalovaný nespochybňuje a súčasne
- žalobca ako platiteľ dane prijme tovar alebo službu na uskutočňovanie svojich dodávok tovarov alebo služieb (odsek 2 citovaného ustanovenia), čo v preskúmanej veci žalovaný spochybňuje.

III.

Konanie na správnom súde

9. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal žalobca postupom podľa zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Košiciach všeobecnú správnu žalobu z 19.12.2016.

10. Nakoľko žalobca vo svojej žalobe navrhoval aj priznať odkladný účinok správnej žalobe, krajský súd uznesením zo dňa 15. marca 2017 (č.l. 28) návrh žalobcu na odkladný účinok správnej žaloby zamietol.

11. Krajský súd v Košiciach ako správny súd po vyhodnotení preskúmaného rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnymi spismi správcu dane, bez nariadenia pojednávania za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 107 S.s.p., dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná (viď bod č. 30 napadnutého rozsudku). Preto postupom podľa § 190 S.s.p. prostredníctvom svojho rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že žalobu zamietá z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 190 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

12. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Daňového poriadku, zák. č. 222/2004 Z.z. a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v spise správcu dane, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd zdôraznil (viď bod č. 33 napadnutého rozsudku), že nebolo spochybnené organizovanie športového podujatia, ani dodanie fakturovaných tovarov a služieb, tiež nebol spochybnený vznik daňovej povinnosti ani deň uplatnenia práva na odpočítanie dane. Avšak z obsahu administratívnych spisov správcu dane a žalovaného nevyplýva, že by žalobca počas kontroly ani vo vyrubovacom konaní, ako aj odvolacom konaní, predložil dôkaz svedčiaci o tom, že fakturované tovary a služby použil na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ (viď bod č. 39 napadnutého rozsudku).

13. V tejto súvislosti správny súd zdôraznil, že priama súvislosť medzi nakúpenými tovarmi a službami a jeho podnikateľskou činnosťou tým, že alikvotnú časť prijatého štartovného zaúčtoval ako ostatné prevádzkové výnosy a ďalej bola vykonávaná prezentácia jeho obchodného mena a podnikateľskej činnosti ako súčasť reklamných a marketingových aktivít, t.j. že žalobca mal preukázať použitie nakúpených tovarov a služieb na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ, nevyplýva zo žiadnych dôkazov, ktoré mohol žalobca predložiť v akomkoľvek štádiu daňového konania (viď bod č. 40 napadnutého rozsudku).

14. Záverom sa správny súd zaoberal s námietkami žalobcu týkajúcich sa hodnotenia dôkazov ako aj vnútorných rozporov preskúmaného rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia (viď body č. 40 a 41 napadnutého rozsudku).

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

15. Ako je uvedené v záhlaví rozsudku (viď bod č. 2), sťažovateľ povinne zastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedol, že správny súd:

- nesprávne preveril zistenia skutkového stavu daňovými orgánmi, nakoľko

o správca dane po preverení nespochybnil nákup tovaru v priebehu zdaňovacieho obdobia 3. štvrt'roka,

o fakturácia mala potvrdzovať nadobudnutie tovarov a služieb v súvislosti s prípravou organizácie športového podujatia,

o toto potvrdilo aj uzavretie Zmluvy o združení s občianskym združením SC ENDURO KLUB, Košice a spoločnosťou VNE s.r.o., Košice

§ ako právny titul na obdržanie alikvotnej časti štartovného, ktoré riadne zaúčtoval,

o k nadobudnutie tovarov a služieb pristupoval sťažovateľ ako platiteľ DPH,

o tieto nepochybne pôsobili ako reklama sťažovateľa vo vzťahu k organizácii, resp. spolu-organizácii obdobných športových podujatí v budúcnosti, ale aj vo vzťahu k jeho ostatnej podnikateľskej činnosti,

- v bode 39 napadnutého rozsudku uviedol nepodložený záver, nakoľko

o prijal od spoluorganizátora alikvotnú časť štartovného a

o nastala razantná prezentácia sťažovateľa,

- v bode 40 napadnutého rozsudku uviedol nepodložený záver, nakoľko

o prehliadol základnú zásadu správy daní vyhodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 3 ods. 3 Daňového poriadku),

o rozhodnutia sú tak zaťažené vadou arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti.

16. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

B)

17. Z vyjadrenia žalovaného z 15.01.2018 (č.l. 56) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ neuvádza žiadne nové právne relevantné skutočnosti, nakoľko jeho námietky sú obsahovo zhodné s tými, ktoré prezentoval vo všeobecnej správnej žalobe.

18. Ďalej žalovaný prezentoval svoju argumentáciu k jednotlivým sťažnostným bodom. Najmä sa zaoberal s argumentáciou sťažovateľa, že už počas daňovej kontroly a vyrubovacieho konania poukazoval na priamo súvislosť medzi nakúpenými tovarmi a službami. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na 3 zápisnice z 23.02.2016, z 13.04.2016, ako aj zo 14.07.2016, podľa ktorých nepreukázal použitie nakúpených tovarov a služieb na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

19. Tiež k tvrdeniam o pôsobení tovarov a služieb nakúpených v súvislosti s organizovaním športového podujatia ako nepriamej reklamy zaujal žalovaný stanovisko, že sťažovateľ nepredložil žiadne dôkazy a ani nepreukázal, ako táto forma prezentácie mala pozitívne ovplyvniť dopyt po jeho službách, ktoré sú jeho činnosťou.

20. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

V.

Právne názory kasačného súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ S.s.p.) a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu, ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13.09.2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

22. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

23. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

24. Sťažovateľ generálne mieste namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil vec. S týmto dôvodom kasačnej sťažnosti uvedeným pod § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) aplikuje právnu normu v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu.

25. Nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je podľa sťažovateľa zapríčinená tým, že správny súd síce aplikoval správnu právnu normu (vyššie špecifikované ust. § 49 a 51 zák. č. 222/2004 Z.z.), ale ju nesprávne aplikoval na zistený skutkový stav. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

26. Pre kasačný súd zo skutkového stavu zisteného správcom dane vyplýva, že sťažovateľ mal preukazovať reálne použitie nasledujúcich tovarov a služieb, napríklad

- výroba kolíkov, od spoločnosti FORTE RED, s.r.o.,
- ober pneumatík od spoločnosti AV SK odpadové hospodárstvo s.r.o.,
- programové a technické zabezpečenie otváracieho ceremoniálu podujatia ISDE 2015 od spoločnosti Progress Promotion Košice, s.r.o.,
- prenájom skladu od spoločnosti Protec servis s.r.o., a iné

na svoje nasledujúce ekonomické činnosti, t.j. na spoluorganizovanie športového podujatia.

27. Úlohou kasačného súdu nie je ponúkať usmernenie pre účastníkov v procese dokazovania, aplikácie zásady voľného hodnotenia dôkazov vrátane znášania dôkazného bremena pri správe daní. Naopak, úlohou kasačného súdu je preskúmanie legality úvah správneho súdu, na základe ktorých správny súd dospel k záverom o zákonom postupe správcu dane pri aplikácii § 3 ods. 3 Daňového poriadku, resp. k

opačnému hodnoteniu.

28. Preto boli na mieste žalobcu v súlade s § 24 Daňového poriadku očakávania hodné návrhy na dokazovanie formou výsluchu svedkov, ktorí využili predmetného tovaru na organizovanie športového podujatia v lokalite vykonali, resp. predloženie skladovej evidencie alebo iných účtovných dokumentov, ktoré by účtovne objasňovali, prečo už hore uvedené kolíky, pneumatiky a iné predmety sa v majetku žalobcu nenachádzajú. Takisto očakával objasnenie účelu prenájmu skladu od spoločnosti Protec servis s.r.o. cez predložené dôkazy (napríklad verifikovanie uloženia materiálu, prostriedkov alebo iných súvisiacich vecí s organizovaním športového podujatia).

29. Je rovnako celkom logické, že pokiaľ sťažovateľ nadobudol uvedený majetok a účtovne ho zaevidoval, potom jeho tvrdenie o použití tohto majetku v súvislosti s organizovaním športového podujatia nie je účtovne spracované, a v konečnom dôsledku by mohlo viesť k vzniku manka, resp. škody na majetku sťažovateľa.

30. V uvedenej súvislosti je však pre kasačný súd nepochopiteľné, že sťažovateľ, hoci v oblasti podnikania sa neustále kladie dôraz na obozretnosť podnikania, takýmto príkladom uvedenými dôkazmi nedisponoval. Ústavný súd Slovenskej republiky prostredníctvom uznesenia sp. zn. III. ÚS 401/09 zo dňa 16. decembra 2009 sa stotožnil s názorom Najvyššieho súdu vysloveným v rozsudku sp. zn. 3Sžf/40/2009 zo dňa 23. apríla 2009 s nasledujúcim dopadom na obozretnosť pri podnikaní:

„V tejto súvislosti nebolo možné akceptovať ani sťažovateľkinu argumentáciu, že daňový úrad od nej požadoval predloženie dôkazov, ktoré nebolo prakticky možné predložiť. Ústavný súd tu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku najvyššieho súdu, podľa ktorého sťažovateľka ako daňový subjekt uskutočňujúci odkúpenie pohľadávky na základe sprostredkovania „si musí byť vedomý, že na jej preukázanie je potrebné v priebehu sprostredkovania zabezpečiť dôkazy tak, aby ju ... mohol daňovým orgánom preukázať“.

V tejto súvislosti ústavný súd berúc do úvahy obsah výzvy daňového úradu z 27. júla 2007 zastáva názor, že požiadavky, aby sťažovateľka preukázala, kto je majiteľom sprostredkovateľa, aby uviedla a preukázala, ako sa dozvedela o zmene adresy sprostredkovateľa, prípadne aby preukázala, že sprostredkovateľ nevykonáva obchodnú činnosť na území Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, nie sú nijako objektívne nespĺniteľné.

Navyše, sťažovateľka môže svoje dôkaznú povinnosť úspešne realizovať nielen predložením dôkazov na vykonanie správcovi dane, ale aj navrhnutím obstarania a následného vykonania konkrétneho dôkazu.“

31. Hore vyslovený právny záver týkajúci sa zásady primeranej odbornej starostlivosti štatutárneho orgánu pri výkone svojej funkcie, s ktorou sa neodmysliteľne spája aj jeho povinnosť vykonávať podnikanie so zabezpečením všetkých dostupných informácií o obchodných záväzkových vzťahoch, t.j. zdanielných obchodoch aj smerom k správcovi dane (viď napríklad § 135a Obchodného zákonníka v spojení s § 24 ods. 1 Daňového poriadku), Najvyšší súd doplnil napríklad prostredníctvom rozsudku sp. zn. 5 Sžf 97/2009 zo dňa 6. júla 2009 nasledovne:

„Najvyšší súd opätovne na tomto mieste poukazuje nielen na základnú zásadu obchodného práva, a to poctivého obchodného styku, ale aj tú skutočnosť, že súčasne základným predpokladom pre riadne fungovanie obchodnej spoločnosti je to, že štatutárny orgán obchodnej spoločnosti musí mať vedomosť nielen o obsahu a rozsahu činností, ktorými podnikateľ naplňa jednotlivé definičné znaky pojmu podnikanie (viď § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka), ale aj o subjektoch, v spolupráci s ktorými tak činí. Ak takéto vedomosti evidentne štatutárnemu orgánu obchodnej spoločnosti chýbajú, potom v danom prípade ide o výkon práva na podnikanie, ktorý nepožíva v zmysle § 264 Obchodného zákonníka právnu ochranu, tzn. pochybnosti správcu dane o pravdivosti údajov uvádzaných daňovým subjektom sú v zmysle zásady obsiahnutej v ustanovení § 2 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. oprávnené.“

32. Z tohto pohľadu musí kasačný súd pristupovať k vyhodnoteniu sťažnostného bodu, prostredníctvom ktorého sťažovateľ brojil proti odôvodneniu správneho súdu, ktoré bolo zachytené v bodoch 39. a 40. napadnutého rozsudku. Skutočnosť, že sťažovateľ nadobudol na základe zmluvy alikvotnú časť štartovného zo športového podujatia, je sama o sebe na preukázanie aplikácie § 49 ods. 2 veta prvá zák.

č. 222/2004 Z.z. nepostačujúcou. Takisto zistenia týkajúce sa sťažovateľom tvrdenej prezentácia jeho obchodného mena a podnikateľskej činnosti, t.j. že bola súčasťou reklamných a marketingových aktivít, neverifikujú jeho účasť na zabezpečení športového podujatia, ako „náhradný“ dôkaz.

33. Naopak, v súlade s argumentáciou správneho súdu z bodu č. 40 napadnutého rozsudku, kasačný súd odmieta priznať právnu relevanciu výsledkom účtovania výnosov a výdavkov z pohľadu zákona o dani príjmov na závery správcu dane, ktoré naopak vychádzajú z aplikácie zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, ktorý svojou systematizáciou ako aj vnútornou štruktúrou sa zásadne odlišuje od uvedeného zákona o dani z príjmov.

VI.

34. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu dostatočne vychádza zo zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia pod právnu úpravu dane z pridanej hodnoty bola riadne správnym súdom odôvodnená.

35. Počas konania kasačný súd mu z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

36. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného, ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté svojej staršej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 5Sžf 97/2009 ako aj sp. zn. 3Sžf/40/2009, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchytil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

37. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania by bolo potrebné.

38. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo. Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).